

at han betragtede det Forslag, der her foreligger — og som er de Ændringsforslag, et Flertal i Fjor fremsatte —, som en udstrakt Haand og dermed gav Haab om, at det vilde være muligt at gennemføre denne Sag i Vinter.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen konstaterede, at naar det ærede Medlem Hr. Pinholt var Ordfører for Venstre, var der i hvert Fald eet Medlem indenfor Venstre, som han ikke var Ordfører for, og som selv maatte være Ordfører for sine Anskuelser. Bedre stillet var det ærede Medlem Hr. Fibiger. Naar han talte paa de Konservatives Vegne, var der sikkert ikke en eneste indenfor Partiet, som ikke delte hans Opfattelse. Naar jeg nu undersøger de Udtalelser, der er fremsat af Modstanderne af — ja, jeg ved ikke, om jeg tør sige: Forslaget, for jeg er ikke sikker paa, at det egentlig er Forslaget, de er Modstandere af; jeg har den Følelse, naar jeg hører dem, at samtidig med at de har siddet og læst i Forslaget, har der stadig staaet et Spøgelse for dem, og det er dette Spøgelse i langt højere Grad end selve Lovforslagets Indhold, der har jaget dem en Skræk i Livet og vakt den Modstand, som de gør sig til Ordførere for her i Tinget. Jeg kan for saa vidt lykønske Venstre, som de kun har en enkelt Mand, der taler ud fra en saadan Spøgelsefrygt. I den Retning er de Konservative langt værre stillet, eftersom jeg har den Opfattelse, at det ærede Medlem Hr. Fibiger talte ikke blot ud fra sin egen Spøgelsefrygt, men at han er en Slags Generalnævner for al den Spøgelsefrygt, der er indenfor det konservative Parti. Jeg har den Tro, at Venstre gennem sin Ordfører har udtrykt, at de ikke nærer en saadan almindelig Spøgelsefrygt, men virkelig har set paa Forslaget og taget Stilling til det, saaledes at det giver Haab om, at det maa lykkes i det kommende Udvalgsarbejde — gid vi snart maa komme til dette Arbejde — at naa et Resultat. Den højtærede Indenrigsminister har nu talt og, saa godt som han kunde, søgt at mane Spøgelsefrygten ned, og jeg synes, at den højtærede Minister gjorde det saa godt, som det overhovedet er muligt, naar man skal slaas med Spøgelser.

De, der nærer denne Spøgelsefrygt, har navnlig koncentreret deres Udtalelser om dette, at Grundskyld er noget, man ikke kan vurdere til, idet man vil naa til fejle Resultater, derimod er Ejendomsskyld noget ganske anderledes godt at vurdere til; Ejendomsskyldvurderingen fører til anderledes gode Resultater. Men i den Retning

tager de Herrer fuldkommen fejl. Ud fra adskillige Aars Arbejde indenfor Over-Skyldraadet har jeg den Opfattelse, at man i langt kortere Tids Forløb naar til et fast, solidt Grundlag for Vurderingen til Grundskyld, end man gør ved Vurdering til Ejendomsskyld. Pr. 1. Januar 1924 havde vi den 5te almindelige Vurdering til Ejendomsskyld, medens vi jo kun ved den sidste Vurdering tillige foretog en Vurdering af Grundværdien som Grundlag for Skat. Undersøger man de to Vurderingsmaader, vil det vise sig — Kongensgade i Odense til Trods —, at der er mange flere og langt større Fejl ved Ejendomsskyldvurderingen end ved Grundskyldvurderingen. Derom er der ingen Tvivl.

Jeg har set mærkværdige og fejlagtige Ejendomsskyldvurderinger, som vilde være langt bedre egnede til at godtgøre Ejendomsskyldens Ubrugelighed og Vurderingsmyndighedernes Mangel paa Evne til at vurdere til Ejendomsskyld end de Eksempler, som det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen mente at have fundet i Kongensgade i Odense, og som skulde godtgøre Grundskyldvurderingens Uegnethed. Jeg har set det Tilfælde, at to Ejendomme, der var bygget nøjagtig ens og havde nøjagtig lige store Grundarealer, var vurderet til vidt forskellige Summer. Jeg kan ikke nøjagtig huske Tallene, men Forholdet imellem Vurderingssummerne var saa nogenlunde det, der udtrykkes ved, at den ene var vurderet til en halv Snes Tusind og den anden til 30 000. Ved en Undersøgelse af Grunden til denne mærkværdige Forskel i Vurderingerne viste det sig, at den ene af Ejendommene havde været i Handelen, den anden ikke. Den ene havde været solgt til en meget høj Pris, saadan som vi alle ved at det kunde ske i en vis Periode. Man havde saa vurderet denne Ejendom til den Pris, der faktisk var givet for den, men man havde fundet det urimeligt at vurdere den anden lige saa højt og havde ladet den gamle Vurdering vedrørende den staa ved Magt.

Enhver, der er kendt med Vurdering til Ejendomsskyld — ikke mindst det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, som jo ikke er ukendt med Vurderingsraadens Arbejde —, kan se, at en saadan Fremgangsmaade er ganske forkert. Men lige saa forkert vilde det være af mig, om jeg vilde bruge dette Eksempel som Vidnesbyrd om, hvor umulig Ejendomsskylden er som Grundlag. Det vilde slet ikke kunne bruges dertil. Maaske det vilde kunne bruges til at vise, hvor umuligt det paagældende Raad